

Mindannyiunkban van egy darabka jó föld, ami képes arra, hogy termést hozzon. Mindannyiunkban van annyi jóság, amivel Isten dolgozni tud. Mindannyiunkban el tudja ültetni azokat a magokat, amik kicsíráznak, kikelnek, és termésükkel jobbá, szebbé teszik ezt a világot.

”Halljátok! Íme, kiment a magvető vetni. Amint vetett, némely szem történetesen az útszélre hullott. Jöttek a madarak és felcsipegették. Más szemek köves talajra hullottak, itt nem volt elég a föld. Csakhamar kikeltek, mert nem kerültek mélyre a földbe. De aztán, hogy forrón sütött a nap, kiszáradtak, mert nem eresztettek mélyre gyökeret. Voltak szemek, amelyek bogáncsok közé hullottak. Amint a bogáncsok megnőttek, elfojtották, ezért nem hoztak termést. De volt mag, amely jó földbe hullott. Ez amikor kikelt és kifejlődött, termést hozott, az egyik harminc-, a másik hatvan-, a harmadik százszorosat.”

Márk 4,3-8

Mit hallok ki Jézus szavaiból? Milyen föld vagyok én? Köves? Bogáncsos?

Látom az életemben, önmagamban a jó földet is? Azokat a részeket, amik termékenyek, amikben meg tud kapaszkodni, és ki tud bontakozni az élet?

Akarok jó föld lenni, termékeny, áldott, jó föld?